

ARIEL PAZ-SAWICKI

LOBBING MŮŽE BÝT I PRO DOBROU VĚC

Lobby 99. Zvláštní název pro neziskovku. Při bližším pohledu ale dává smysl. Číslovka pochází z hnutí *Occupy* ve Spojených státech a představuje veřejnost, která na rozdíl od jednoho procenta držitelů největšího bohatství nemá nekonečné příjmy, aby si mohla dovolit důstojné bydlení či zdravotní pojištění. I když je patrně procentuální rozdělení nepřesné, všichni chápou, že odkazuje k nerovnoměrnému rozložení moci ve společnosti. A toto nerovnoměrné rozložení moci je mimo jiné posilováno prací tzv. lobbistů. Lobbování je součástí politiky všude ve vyspělém světě, avšak z původního záměru přitahovat pozornost zákonodárců k tématům, o kterých by ve své bublině nemuseli vědět, se stalo prosazování zájmů skupin, které na to mají prostředky a zaměstnance. Lobbying tak má dnes spíše špatnou pověst a je především spojován s prosazováním zájmů velkých korporací a bohatých podnikatelů.

Izrael není výjimkou – možná naopak. Právě v Izraeli, kde je konkurenceschopnost omezená kvůli nemožnosti spolupráce se sousedy v regionu a kvůli transportním možnostem (pouze lodní nebo letecká doprava), je dobře vidět, co se děje, když antimonopolní úřad nekoná svoji práci ve prospěch veřejnosti. Pár monopolních firem, obvykle dovozců a dodavatelů v jednom, ovládá celý trh a libovolně si určuje ceny. Výsledkem je mimořádně drahé zboží či suroviny. Řeknu to stručně: jste-li Čechem s průměrným příjmem, v Izraeli brzy zjistíte, že je pro Vás tato země opravdu, ale opravdu drahá. A stejně drahá je i pro většinu Izraelců.